

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 14/25
27.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Марка Јоцића, Маје Илић, Драгана Ћесаровића и Драгољуба Албијанића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Росанде Џевердановић Савковић, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 КЗ и др, одлучујући о жалбама Јавног тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Бајазита, браниоца окривљеног ББ, адвоката Уроша Милетића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Милана Цветковића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Синише Симића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Добрице Стефановића и браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Младена Милосављевића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 1/20 од 24.01.2025. године, у седници већа одржаној, у смислу члана 447 ЗКП, у дане 22. и 23.10.2025. године, а након већања и гласања дана 27.10.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Јавног тужиоца за организовани криминал, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 1/20 од 24.01.2025. године, у ослобађајућем делу, у односу на окривљеног ЕЕ, **ПОТВРЂУЈЕ**.

II

УСВАЈАЊЕМ жалби Јавног тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Бајазита, браниоца окривљеног ББ, адвоката Уроша Милетића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Милана Цветковића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Синише Симића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Добрице Стефановића, а по службеној дужности, у смислу члана 454 ЗКП, у односу на окривљене ЖЖ и ЗЗ, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за

организовани криминал К-По1 1/20 од 24.01.2025. године, у осуђујућем делу, у односу на окривљене АА, ВВ, ЖЖ, ЗЗ, ББ, ДД и ГГ, те у ослобађајућем делу, у односу на окривљене АА, ДД, ГГ и ВВ, и предмет, у тим деловима, враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 1/20 од 24.01.2025. године, окривљени АА, ЂЂ, ВВ, ЖЖ, ЗЗ, ББ, ДД и ГГ оглашени су кривим, и то у ставу I изреке, окривљени АА, ЂЂ, ЖЖ, ЗЗ, ДД и ГГ, да су извршили кривично дело тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, у ставу II изреке, окривљени АА да је извршио продужено кривично дело прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, окривљени ББ, ВВ, ДД и ГГ да су извршили кривично дело прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ, окривљени ДД да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ и окривљени ЂЂ да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, па су, применом одредби чланова 4, 42, 43, 45, 48, 50, 51, 54, 56, 57, 60, 61, 63, 64, 65 и 66 КЗ, осуђени, и то тако што су окривљеном АА претходно утврђене појединачне казне затвора, и то за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, казна затвора у трајању од две године, а за продужено кривично дело прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, казна затвора у трајању од једне године и шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору, почев од 18.11.2019. године, када је лишен слободе, па до 01.04.2020. године, када му је притвор укинут, као и на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, те су окривљеном ЂЂ претходно утврђене појединачне казне затвора, и то за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, казна затвора у трајању од једне године и за кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, у трајању од шест месеци, па му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца и истовремено је одређено да се изречена казна неће извршити уколико окривљени, у трајању од 4 (четири) године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело, и новчана казна у износу од 40.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, окривљени ВВ осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено је одређено да ће се казна затвора извршити тако што

ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, у ..., у улици ..., без електронског надзора, и на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, док је окривљеном ЖЖ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено је одређено да се изречена казна неће извршити уколико окривљени у трајању од 4 (четири) године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело, те је и окривљеном ЗЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено је одређено да се изречена казна неће извршити уколико окривљени, у трајању од 4 (четири) године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело, па је и окривљеном ББ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено је одређено да се изречена казна неће извршити уколико окривљени, у року од 3 (три) године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело, док су окривљеном ДД претходно утврђене појединачне казне затвора, и то за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, казна затвора у трајању од седам месеци, за кривично дело прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, казна затвора у трајању од четири месеца и за кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, казна затвора у трајању од шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено је одређено да ће се казна затвора извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, у..., у улици ..., без електронског надзора, у коју казну ће му се урачунати време проведено у задржавању, почев од 18.11.2019. године, када је лишен слободе, па до 19.11.2019. године, када му је задржавање укинато, као и на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, те су окривљеном ГГ претходно утврђене појединачне казне затвора, и то за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, казна затвора у трајању од шест месеци и за кривично дело прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, казна затвора у трајању од четири месеца, па му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено је одређено да се изречена казна неће извршити уколико окривљени, у трајању од 3 (три) године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Наведеном пресудом, на основу члана 87 КЗ, изречена је мера безбедности одузимања предмета, па су од окривљеног АА, окривљеног ЂЂ, окривљеног ББ, окривљеног ЖЖ, окривљеног ДД, окривљеног ГГ, те од ИИ и ЈЈ, одузети предмети, ближе наведени у изреци.

Такође, наведеном пресудом, на основу члана 91 и члана 92 КЗ, од окривљеног АА одузета је имовинска корист, тако што је окривљени АА обавезан да плати новчани

износ, који одговара прибављеној имовинској користи од укупно 6.005 евра, или динарску противвредност по курсу на дан исплате, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

На основу члана 264 став 1 и 3 ЗКП, обавезани су окривљени да плате трошкове кривичног поступка, у износима наведеним у изреци првостепене пресуде.

Првостепеном пресудом, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, ослобођени су од оптужбе, и то окривљени АА да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ, окривљени ДД, ГГ, ЂЂ и ВВ да су извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, окривљени ЕЕ да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ и окривљени ЋЋ да је извршио кривично дело прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ. На основу члана 262 и члана 265 ЗКП, окривљени ЕЕ ослобођен је плаћања трошкова кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против напред наведене пресуде, благовремену су жалбе изјавили:

-Јавни тужилац за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 и 3 ЗКП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 став 1 и 2 ЗКП и због одлуке о кривичној санкцији из члана 441 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји жалбу Јавног тужилаштва за организовани криминал и преиначи пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 бр.1/20 од 24.01.2025. године у ослобађајућем делу, и то у погледу правне квалификације, тако што ће окривљеног АА огласити кривим и због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из лана 346 став 2 КЗ, а окривљене ДД, ЂЂ и ВВ и због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, те окривљеног ЕЕ због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ, или укине првостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење, или преиначи побијану пресуду у погледу одлуке о казни, тако што ће окривљеног АА, због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, окривљеног ВВ, због извршења кривичног дела прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ и окривљеног ДД, због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, за која су оглашени кривим првостепеном пресудом, осудити на казне затвора у дужем трајању, а окривљеног ГГ, због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и кривичног дела прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ, окривљеног ЂЂ, због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и кривичног дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, окривљене ЖЖ и ЗЗ, због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и ББ, због кривичног дела прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ, за која су оглашени кривим

првостепеном пресудом, осудити на ефективне казне затвора и првостепену пресуду у преосталом делу потврдити;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Бајазит, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду у осуђујућем делу, у односу на окривљеног АА, укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Урош Милетић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, преиначи првостепену пресуду у ставу II изреке и ослободи од оптужбе окривљеног ББ, или укине првостепену пресуду у ставу II изреке и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да, у складу са одредбом члана 447 став 2 ЗКП, буде обавештен о седници већа;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Милан Цветковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, преиначи првостепену пресуду у тачки 3. изреке и ослободи окривљеног ВВ од оптужбе, или првостепену пресуду укине у тачки 3. изреке и упуту првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да, у складу са одредбом члана 447 став 2 ЗКП, буде обавештен о седници већа;

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Сениша Симић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 став 2 тачке 1 и 2 ЗКП, због повреде кривичног закона из члана 439 тачке 1 и 2 ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду, тако што ће окривљеног ГГ ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и кривично дело прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, односно, укине наведену пресуду, уз захтев да заједно са окривљеним, у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, буде обавештен о седници већа;

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Добрица Стефановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 и 11 и став 2 тачка 2 и 3 ЗКП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији и других одлука, са предлогом да Апелациони суд у Београду, делимично укине пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр.1/20 од 24.01.2025. године, и то у осуђујућем делу садржаном у ставу I и II изреке и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да, уколико нађе да је чињенично стање, у односу на окривљеног ДД, у довољној мери расветљено, наведену првостепену пресуду, у побијаном делу, преиначи и према окривљеном ДД донесе ослобађајућу пресуду, уз захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа;

-бранилац окривљеног ЂЂ, адвокат Младен Милосављевић, због битне повреде

одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд преиначи првостепену пресуду, тако што ће окривљеног ЋЋ ослободити кривичне одговорности, или првостепену пресуду укине и предмет врати на поновно суђење, уз захтев да, у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, заједно са окривљеним, буде обавештен о седници већа.

Бранилац окривљених ЖЖ и ЗЗ, адвокат Владимир Вучинић поднео је одговор на жалбу Јавног тужиоца за организовани криминал Кт.бр.1/20 од 07.04.2025. године, против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.1/20 од 24.01.2025. године, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као другостепени, одбије као неосновану жалбу Јавног тужилаштва за организовани криминал, потврђујући првостепену пресуду, уз захтев да, заједно са окривљенима, у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, буде обавештен о седници већа.

Бранилац окривљеног ГГ, адвокат Синиша Симић, поднео је одговор на жалбу Јавног тужилаштва за организовани криминал, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу Јавног тужилаштва за организовани криминал Кт.бр.1/20 од 07.04.2025. године, на основу члана 436 став 3 у вези члана 435 став 1 тачка 4 ЗКП, одбаци као неуредну, у односу на ГГ, у делу којим се тражи преиначење или укидање пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.1/20 од 24.01.2025. године, у ком делу пресуде је, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, ГГ ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, те да се констатује да је наведена пресуда у том делу постала правноснажна, или жалбу Јавног тужилаштва за организовани криминал Кт.бр.1/20 од 07.04.2025. године, одбије као неосновану, уз захтев да, заједно са окривљеним, буде обавештен о седници већа.

Бранилац окривљеног ДД, адвокат Добрица Стефановић, поднео је одговор на жалбу Јавног тужилаштва за организовани криминал, са предлогом да другостепени суд жалбу тужилаштва одбије као неосновану и потврди првостепену пресуду у ослобађајућем делу.

Јавни тужилац за организовани криминал, у поднеску Ктж.бр.37/25 од 26.05.2025. године, предложио је да се жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Бајазита, браниоца окривљеног ББ, адвоката Уроша Милетића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Милана Цветковића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Синише Симића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Добрице Стефановића и браниоца окривљеног ЋЋ, адвоката Младена Милосављевића, изјављене против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељења К-По1 бр.1/20 од 24.01.2025. године, одбију као неосноване, а да се жаба Јавног тужилаштва за организовани криминал, усвоји, тако што ће Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, преиначити пресуду Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 бр.1/20 од 24.01.2025. године, у ослобађајућем делу, и то у погледу правне квалификације, тако што ће окривљеног АА огласити кривим и због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 Кривичног законика, а окривљене ДД, ЋЋ и ВВ и због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика, а окривљеног ЕЕ, због извршења кривичног дела

тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, или укине пресуду Вишег суда у Београду, Посебно одељења К-По1 бр.1/20 од 24.01.2025. године и предмет врати Вишем суду у Београду, Посебно одељење, на поновно суђење, или преиначи побијану пресуду у погледу одлуке о казни, тако што ће окривљеног АА, због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика и продуженог кривичног дела прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 61 Кривичног законика, окривљеног ВВ, због извршења кривичног дела прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 Кривичног законика и окривљеног ДД, због извршења кривичног дела тешке крађе из члана 204 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, за која су оглашени кривим првостепеном пресудом, осудити на казне затвора у дужем трајању, а окривљеног ГГ, због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика и кривичног дела прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, окривљеног ЂЂ, због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика и кривичног дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, окривљене ЖЖ и 33, због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика и окривљеног ББ, због извршења кривичног дела прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, за која кривична дела су оглашени кривим првостепеном пресудом, осудити на ефективне казне затвора и првостепену пресуду у преосталом делу потврдити.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству Јавног тужиоца за организовани криминал Жељка Јочића, окривљених АА, ГГ, ЖЖ, 33, ДД и ВВ, те бранилаца окривљених, адвоката Ивана Бајазита, Уроша Милетића, Сенише Симића, Милана Цветковића, Добрице Стефановића, Младена Милосављевића и Владимира Вучинића, на којој је размотрио списе предмета, првостепену пресуду и изјављене жалбе, те одговоре на жалбу Јавног тужиоца за организовани криминал, предлог Јавног тужиоца за организовани криминал из поднеска Ктж.бр.37/25 од 26.05.2025. године, објашњења која су на седници већа дали Јавни тужилац за организовани криминал, присутни окривљени и браниоци, поводом изјављених жалби и одговора на жалбу, па је, испитавши првостепену пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, донео одлуку као у изреци.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1-По1 14/25 од 22.10.2025. године, према окривљеном ЂЂ обустављен је кривични поступак, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 КЗ, кривичног дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ и кривичног дела прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ, покренут оптужним предлогом Јавног тужилаштва за организовани криминал Ктж.бр.1/20 од 13.01.2020. године, услед смрти окривљеног ЂЂ.

I**Ослобађајући део првостепене пресуде, у односу на окривљеног ЕЕ**

Првостепеном пресудом, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени ЕЕ ослобођен је од оптужбе да је, заједно са окривљеним АА, окривљеним ЂЂ, окривљеним ЖЖ, окривљеним ЗЗ, окривљеним ДД и окривљеним ГГ, извршио кривично дело тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ.

Наведени део првостепене пресуде, побија се жалбом јавног тужиоца за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да побијана пресуда, у наведеном делу, нема разлоге о одлучним чињеницама, а разлози који су дати су у знатној мери противречни.

Међутим, супротно овим жалбеним наводима, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да првостепена пресуда, у ослобађајућем делу, у односу на окривљеног ЕЕ, је јасна, односно, првостепени суд је о свим чињеницама, важним за доношење пресуде, дао довољно јасне и аргументоване разлоге који не садрже никакве противречности, нити нејасноће у погледу кривичног дела за које је окривљени ЕЕ ослобођен од оптужбе.

Побијајући првостепену пресуду, у напред наведеном делу, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом јавног тужиоца за организовани криминал, оспорава се оцена првостепеног суда о изведеним доказима, као и његови чињенични и правни закључци.

Међутим, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, првостепени суд је правилно поступио када је окривљеног ЕЕ, применом одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ, с обзиром да није доказано да је окривљени извршио предметно кривично дело. До оваквог закључка првостепени суд је дошао правилном оценом изведених доказа, цењених и појединачно и у својој међусобној повезаности, као и у склопу одбране окривљеног, приликом чега је, за своје чињеничне и правне закључке, дао довољно јасне и аргументоване разлоге, које као правилне прихвата и веће овога суда.

Према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, основ за осуђујућу пресуду може представљати само такав низ чињеница, утврђених на основу изведених доказа, које су несумњиво утврђене и несумњиво чврсто и логички повезане, тако да представљају комплетну и кончану слику критичног догађаја, и са пуном сигурношћу упућују на једино могући закључак да је окривљени извршио кривично дело које је предмет оптужбе, те да се изведеним доказима искључује свака друга могућност. Међутим, у конкретном случају, на основу изведених доказа не може се извести закључак о утврђивању релевантних чињеница које би указивале на несумњиву доказаност да је окривљени ЕЕ извршио кривично дело које му се ставља на терет,

односно, на изведеним доказима не може се заснивати тврдња о несумњивој и потпуној извесности чињеница.

Наиме, током овог кривичног поступка није, на несумњив и потпуно поуздан начин, утврђено да је окривљени ЕЕ, како то правилно закључује првостепени суд, извршио кривично дело које му се ставља на терет, односно да га је окривљени АА ангажовао и да је дана 20.02.2019. године, на подручју Општине Пожаревац, у близини раскрснице за место Траговац, на магистралном путу за Велико Градиште, вршио ископавање заједно са осталим окривљенима, и то 26 комада старог римског новца. Према правилном закључку првостепеног суда, нема ни једног доказа да је окривљени ЕЕ заиста и био на ископавању. Наиме, у претходном поступку окривљени АА изјавио је да је можда звао ЕЕ, док је на главном претресу, на питање ко је копао, одговорио да су копали отац и син, односно ЖЖ и ... ЗЗ. Окривљени ЗЗ, на питање ко је тај дан 20.02.2019. године копао, односно физички обављао рад копања, изјавио је да су са ашовом радили он и ... ЖЖ, а да су радили и окривљени АА, затим ... (окривљени ЂЂ) са детектором и осуђени ВВ. Осуђени ВВ у свом исказу, у погледу копања и присуства, помиње окривљеног АА, окривљеног ЂЂ, окривљеног ЖЖ и окривљеног ЗЗ и једног човека за кога не зна ко је. Значи, у претходном поступку нико од окривљених, који су присуствовали ископавању, не помиње окривљеног ЕЕ. Чињеница је да на главном претресу окривљени ЖЖ наводи да је други дан, 20.02.2019. године, поред њих четворице пошао и ... ЗЗ и још један дечко, да помогну копању, али тог дечка не би могао да препозна. На главном претресу окривљени ЗЗ навео је да је, поред поменутих, био и један човек кога не би могао да препозна. У том смислу, ни на главном претресу нико од окривљених не помиње управо окривљеног ЕЕ да је био присутан, нити га је неко препознао као особу која је помагала приликом копања дана 20.02.2019. године. Чињеница да је приликом копања дана 20.02.2019. године, поред окривљених била још једна особа, према правилном ставу првостепеног суда, није доказ таквог квалитета да би се несумњиво и потпуно поуздано утврдило да је управо окривљени ЕЕ извршио кривично дело тешке крађе, које му је стављено на терет, односно, да је учествовао у ископавању новчића, будући да га нико није именовано, нити препознао, иако је био непрекидно присутан на главном претресу.

Имајући у виду све наведено, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, ослобађајући део првостепене пресуде, у односу на окривљеног ЕЕ, неосновано се побија жалбом Јавног тужиоца за организовани криминал, услед чега је жалба, у овом делу, одбијена као неоснована, а првостепена пресуда, у ослобађајућем делу, у односу на окривљеног ЕЕ, потврђена.

II

Осуђујући део првостепене пресуде

Првостепеном пресудом у ставу I изреке, окривљени ДД и ГГ, оглашени су кривим да су, у саизвршилаштву са окривљенима АА, ЂЂ, ЖЖ и ЗЗ, извршили кривично дело тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ, у вези члана 33 КЗ. Наведени део првостепене пресуде, према оцени Апелационог суда у Београду, основано се побија жалбама бранилаца окривљених ГГ и ДД, адвоката Синише Симића и адвоката Добрице Стефановића, због битне повреде одредаба кривичног поступка из

члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП.

Наиме, саизвршилаштво, према одредби члана 33 КЗ, постоји када више лица, учествовањем у радњи извршења, са умишљајем или из нехата, заједнички изврше кривично дело, или остварујући заједничку одлуку, другом радњом, са умишљајем, битно допринесу извршењу кривичног дела. Односно, за постојање саизвршилаштва неопходно је да буду остварене и објективна и субјективна компонента, а у случају да је макар делимично предузета радња извршења, за постојање саизвршилаштва на субјективном плану захтева се постојање свести о заједничком деловању, а уколико радња извршења није предузета, захтева се да саизвршилац хоће дело као заједничко, стим што се објективни и субјективни елементи морају посматрати у међусобној вези и може се узети, до одређене границе, да јаче изражен субјективни елемент може донекле компензовати слабије изражен објективни елемент и тада те радње морају објективно имати осетан значај за остварење кривичног дела, стим што постојање извршилачке воље не може сасвим компензовати недовољно изражен објективни елемент, то мора представљати битан допринос извршењу кривичног дела, док обичан допринос није услов за извршење кривичног дела.

У чињеничном опису изреке првостепене пресуде у ставу I, наведено је дана 19.02.2019. године, осуђени ВВ пронашао локацију на којој је приликом орања пронађена “остава” сребрних “Антонијана” и на којој је хитно потребно извршити даље проналажење и ископавање ствари – културног добра, односно добра које ужива претходну заштиту, о чему је обавестио окривљеног АА ради даље организације одузимања ствари, који је потом ангажовао окривљеног ЂЂ да заједно са њим дође на наведену локацију и да својим метал детектором пронађе стари које се налазе испод површине земље, након чега су, на наведену локацију, заједно дошли окривљени АА и окривљени ЂЂ, где су их сачекали осуђени ВВ заједно са окривљеним ЖЖ, а кога је претходно он ангажовао, након чега су помоћу метал-детектора пронашли и потом ископали 133 комада старог римског новца, а 20.02.2019. године, на истој локацији, окривљени АА, заједно са окривљеним ЂЂ, окривљеним ЖЖ, окривљеним ЗЗ и осуђеним ВВ, поново вршили ископавање ствари које представљају културно добро, односно добро које ужива претходну заштиту и то 26 комада старог римског новца. Да би потом окривљени АА украдене ствари фотографисао и фотографије послао окривљеном ГГ и окривљеном ДД, који су знали да су наведене ствари прибављене кривичним делом на горе описан начин и да представљају добра која уживају претходну заштиту, ради процене аутентичности и тржишне вредности, те је окривљени ГГ најпре утврдио да се ради о тзв. “Антонијанима”, чија је вредност 20 евра по комаду, док је за један новчић – денар утврдио да се ради о тзв. “Елагабалу” чија је вредност од 200 до 300 евра, док је окривљени ДД више пута процењивао вредност ископаног новца и обавештавао о могућим купцима.

Иначе, радња извршења кривичног дела крађе јесте одузимање другогме туђе покретне ствари, а одузимање је довршено онда када је дошло до прекидања туђег притежања и до заснивања новог притежања над покретном ствари од стране лица које је прекинуло раније притежање.

С обзиром да осуђујућа пресуда у чињеничном опису мора да садржи сва обележја кривичног дела, односно радње оптуженог, из којих произилазе елементи

кривичног дела, па имајући у виду цитирани чињенични опис у ставу I изреке првостепене пресуде, основано се у жалбама бранилаца окривљених ГГ и ДД, истиче да је изрека пресуде неразумљива у погледу радњи које ови окривљени предузимају, а из којих би произилазили елементи кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ, извршеног у саизвршилаштву у смислу члана 33 КЗ.

Такође, основано се жалбама бранилаца окривљених ГГ и ДД, првостепена пресуда, у наведеном делу, побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да су нејасни разлози првостепеног суда да су окривљени, дана 19.02. и 20.02.2019. године, предузимали радње које се квалификују као кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву.

Наиме, у образложењу првостепене пресуде се наводи да је суд утврдио да је окривљени АА ископане ствари – новчиће фотографисао и фотографије проследио окривљенима ГГ и ДД ради процене аутентичности и тржишне вредности, те да је чињенично стање поткрепљено исказима окривљених ГГ и ДД који не споре да су вршили процену новчића, а што се тиче правне квалификације за окривљене ДД и ГГ, суд је утврдио да су се и у њиховим радњама стекла сва законска обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 3 у вези става 1 у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ. Према ставу првостепеног суда, а што се тиче субјективне компоненте, за саизвршилаштво се не тражи увек сасвим одређени споразум, тај споразум може бити прећутан и може следити и из изведених конклюдентних радњи, а такође није нужно да се сви саизвршиоци међусобно познају, док, што се тиче објективне компоненте, саизвршилац је и онај ко у процесу извршења дела предузима делатност која је ван бића дела, али је битан део процеса извршења кривичног дела. У конкретном случају, и окривљени ДД и окривљени ГГ су, приликом процене вредности, знали да је окривљени АА новчиће неовлашћено ископао из земље, односно да је реч о културном наслеђу које ужива претходну заштиту и да је ове нелегално ископане новчиће продавао. У том смислу, радње окривљеног ДД и окривљеног ГГ, које се огледају у процени вредности новчића за које су знали да су нелегално ископани и да ће бити предмет купопродаје, представљају конклюдентне радње ван бића, али које су битни део процеса извршења кривичног дела тешке крађе из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву, у вези члана 33 КЗ.

Према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, цитирано образложење првостепеног суда, не може се прихватити као јасно и аргументовано у погледу испуњености услова за постојање саизвршилаштва у односу на окривљене ГГ и ДД, односно, за постојање и објективних и субјективних компоненти на страни ових окривљених у извршењу кривичног дела тешке крађе из члана 204 став 3 у вези става 1 КЗ, за које су првостепеном пресудом, у ставу I изреке, оглашени кривим.

Даље, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да се основано жалбом браниоца окривљеног ДД, адвоката Добрице Стефановића, првостепена пресуда побија и у ставу II тачка 4. изреке, којом је окривљени ДД оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да су разлози пресуде противречни изреци, односно да су дати разлози нејасни.

Наиме, у ставу II тачка 4. изреке првостепене пресуде, наводи се да је дана 18.11.2019. године у ..., у насељу ..., у ресторану “...” чији је власник окривљени ДД, исти неовлашћено држао једну полуаутоматску пушку и муницију, који су му истога дана привремено одузети од стране овлашћеног службеног лица СБПОК-а из Београда. Међутим, у образложењу првостепене пресуде, на странама 56. и 57. наводи се да је увидом у записник о претресању стана и других просторија МУП РС, ДП, УКП СБПОК, Одељење за сузбијање организованог општег криминала 03/2-3-4 број: Ку.526/19 од 18.11.2019. године, односно, да је увидом у криминалистичко-техничку документацију МУП РС, ДП, ПУ у Панчеву, ОКП, Одсек за оперативну форензику број Кт.450-1291/2019 од 18.11.2019. године, утврђено да су пронађени и привремено одузети предмети, пронађени у соби покојног оца, односно да је на фотографијама приказан изглед предмета пронађених у соби помоћног објекта, што представља противречност са изреком у којој је наведено да је окривљени, полуаутоматску пушку и муницију, неовлашћено држао у ресторану “...”, будући да се ради о одвојеним објектима, како то произилази из записника о претресању стана и других просторија, криминалистичко-техничке документације и потврде о привремено одузетим предметима.

Имајући у виду да се очигледно ради о одвојеним објектима, односно, ресторану “...”, кући у којој живи окривљени са својом породицом и објекту у коме су живели његови сада покојни родитељи, за сада се не може прихватити као аргументовано образложење првостепеног суда да не прихвата одбрану окривљеног ДД да није знао да предметна пушка постоји, с обзиром да је пронађена у делу где је живео његов отац, а да метке није вратио јер је у то време био ловац, уз изношење става првостепеног суда да је оваква одбрана објективно и животно нелогична јер је његов отац преминуо 2013. године, тако да је окривљени ДД имао више од шест година могућности да прегледа простор у коме је живео, а ово тим пре што је знао да је покојни отац поседовао више комада разноврсног оружја и муниције, како је то сам навео. Чињеница да је суд, извештајем МУП Србије, ПУ Панчево, од 10.06.2023. године, обавештен да је окривљени ДД, дана 14.05.2023. године, ПС у Белој Цркви предао на чување разноврсно оружје које је било у власништву његовог оца, покојног КК, до окончања оставинске расправе и да он лично од 2002. године нема регистровано оружје у свом власништву, према налажењу Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, на шта се основано указује жалбом браниоца окривљеног ДД, не може представљати основ за несумњив закључак који првостепени суд изводи, односно да је окривљени ДД знао да целокупно оружје и муницију треба да преда полицији, па макар и касније када пронађе, што се управо односи на оружје и муницију који су предмет овог поступка.

Према налажењу Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, у односу на кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, које се окривљеном ДД ставља на терет, изостала је детаљна и упоредна анализа изведених доказа, на основу које би несумњиво био изведен закључак да се на основу тих доказа оповргава одбрана окривљеног ДД да није знао за постојање предметне пушке и муниције.

Потом, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да се основано жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Бајазита, побија првостепена пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11

ЗКП, у делу одлуке о одузимању имовинске користи, којом је, на основу члана 91 и 92 КЗ, од окривљеног АА одузета имовинска корист, тако што се окривљени АА обавезује да плати новчани износ, који одговара прибављеној имовинској користи од укупно 6.005 евра, или динарску противвредност по курсу на дан исплате, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Сагласно одредби члана 91 став 1 КЗ, нико не може задржати имовинску корист прибављену кривичним делом, у ком смислу изрека судске одлуке, када је о одузимању имовинске користи реч, нужно мора садржати и тачно означавање новчаног износа који се одузима, односно, суд је у обавези да, када оптуженог огласи кривим за дело за које је прибављена противправна имовинска корист, пошто утврди њено постојање и висину, и у изреци пресуде досуди њено одузимање у висини коју је утврдио, што је нужно како би оваква одлука била извршива.

Имајући у виду да су изреком првостепене пресуде, у ставу I, као и у ставу II, утврђени износи противправне имовинске користи прибављене извршењем кривичних дела за која је окривљени АА оглашен кривим, и то у динарској противвредности, наведено је противречно одлуци првостепеног суда да обавезе окривљеног АА да плати новчани износ који одговара прибављеној имовинској користи од укупно 6.005,00 евра, или динарску противвредност по курсу на дан исплате.

Затим, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да се жалбама браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Бајазита, браниоца окривљеног ББ, адвоката Уроша Милетића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Милана Цветковића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Синише Симића, основно указује да првостепени суд, у образложењу пресуде, не износи довољне, јасне и аргументоване разлоге да, при предузимању посебних доказних радњи, није поступљено супротно одредбама Законика о кривичном поступку, а што чини битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП.

Наиме, првостепени суд је пресуду, у осуђујућем делу, засновао на извештајима МУП РС-Одељење за прикривене иследнике, о активностима прикривених иследника, као и на садржини пресретнутих телефонских разговора, наводећи у образложењу, и то само у погледу извештаја о активностима прикривених иследника, да је суд утврдио да су прикривени иследници ангажовани и одређени у складу са члановима 183, 184 и 185 ЗКП и да су њихови извештаји сачињени и достављени суду у складу са чланом 186 ЗКП, односно, да су све активности прикривених иследника обављене у целости сагласно постојећем закону.

Одредбама, од члана 161 до члана 165 ЗКП, уређени су услови који су заједнички за посебне доказне радње, односно, реч је о општим условима за њихово одређивање (члан 161), кривичним делима у односу на које се могу одредити (члан 162), поступању са прикупљеним материјалом (члан 163), случајном налазу (члан 164) и тајности података (члан 165). Одредбама, од члана 166 до члана 170 ЗКП, регулише се посебна доказна радња тајни надзор комуникације, а од члана 183 до члана 187 ЗКП, регулисана је доказна радња прикривени иследник, које посебне доказне радње одређује судија за претходни поступак образложеном наредбом.

Имајући у виду да Законик о кривичном поступку јасно и децидно прописује услове одређивања посебних доказних радњи, па и тајног надзора комуникације и прикривеног иследника, према налажењу Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, напред цитирано образложење првостепеног суда, у погледу испуњености законских услова, и то само у односу на прикривеног иследника, не представља јасне и аргументоване разлоге који би се могли сагледати у другостепеном поступку, будући да се, у образложењу првостепене пресуде, не износи на основу чега суд утврђује да су, у конкретном случају, били испуњени законски услови за одређивање посебних доказних радњи, те начин на који је дошао до таквог закључка.

С обзиром да првостепени суд и ослобађајући део своје пресуде заснива на садржини пресретнутих телефонских разговора, и наведени део првостепене пресуде је морао бити укинута, будући да из горе изнетих разлога није било могуће испитати правилност закључка првостепеног суда да нема доказа да је окривљени АА извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ, а окривљени ДД, ГГ и ВВ кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, који део првостепене пресуде се побија жалбом Јавног тужиоца за организовани криминал.

Имајући у виду све изнето, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да је, због битних повреда одредаба кривичног поступка, првостепену пресуду, и у ослобађајућем и у осуђујућем делу, у односу на окривљене АА, ЖЖ, ЗЗ, ДД, ГГ, ББ и ВВ, нужно укинута и вратити првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити битне повреде одредаба кривичног поступка, на које је указано овом пресудом под II изреке и образложења, односно, поступити по изнетим примедбама, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, а о свим чињеничним и правним закључцима изнесе довољне, јасне и аргументоване разлоге.

Примењујући одредбу члана 454 ЗКП, која садржи правило о привилегији здруживања, имајући у виду да је конкретна правна ситуација и у односу на окривљене ЖЖ и ЗЗ иста, то је првостепена пресуда, у осуђујућем делу, укинута и у односу на ове окривљене који нису изјавили жалбе.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, имао је у виду наводе и предлог из одговора браниоца окривљеног ГГ, адвоката Симише Симића, поднетог на жалбу Јавног тужиоца за организовани криминал, да жалбени предлог да се првостепена пресуда, у ослобађајућем делу, преиначи или укине, у односу на појединачно наведене окривљене – АА, ДД, ЂЂ, ВВ и ЕЕ, не садржи и окривљеног ГГ, чиме је, према ставу браниоца, жалба неуредна, због чега је, у односу на окривљеног ГГ, треба одбацити.

Наиме, жалба Јавног тужиоца за организовани криминал, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 1/20 од 24.01.2025. године, садржи, у смислу одредбе члана 435 ЗКП, означење пресуде против које се изјављује жалба, основ за изјављивање жалбе, образложење жалбе, предлог да се побијана пресуда, у ослобађајућем делу, преиначи или укине, односно, преиначи у погледу одлуке о казни, као и потпис лица које изјављује жалбу. У

образложењу жалбе Јавни тужилац за организовани криминал, износи разлоге који се односе, између осталих, и на окривљеног ГГ, чиме је несумњиво да се у жалбеном предлогу, у делу где се предлаже преиначење ослобађајућег дела првостепене пресуде, ради о очигледној погрешци у куцању, односно изостављању имена окривљеног ГГ, што жалбу не чини неуредном, будући да је из садржине жалбе јасно у ком правцу и обиму, као и на који начин би, према мишљењу Јавног тужиоца за организовани криминал, другостепени суд требало да одлучи.

Из свих изнетих разлога, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео је одлуку као у ставу I изреке, а на основу одредбе члана 458 став 1 ЗКП, као у ставу II изреке ове пресуде.

Записничар-саветник
Росанда Цевердановић Савковић, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић